

NÁZEV MATERIÁLU	Připomínky Svazu průmyslu a dopravy České republiky k Návrhu zákona o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou a o změně některých souvisejících zákonů
Č. J.	50/202X
DATUM ZPRACOVÁNÍ	20. května 2025
KONTAKTNÍ OSOBA	Jan Šebesta, Anna Hroudová
TELEFON	721 581 961, 603 410 137
E-MAIL	jsebesta@spcr.cz ; ahroudova@spcr.cz

Svaz průmyslu a dopravy ČR (SP ČR) navrhuje úpravu postavení kritické infrastruktury, požaduje zpřesnění lhůt a podmínek přístupu k fyzické infrastruktuře, dále zajištění oprávněnosti žádostí, upravuje vymezení stavebních prací omezeného rozsahu a mechanismy výjimek z důvodu bezpečnosti či obrany státu. SP ČR navrhuje rovněž úpravy v oblasti evidence plánovaných stavebních prací, přiměřené výše sankcí a zapojení ERÚ do rozhodování o sporech týkajících se energetické infrastruktury.

OBECNÉ PŘIPOMÍNKY

1. K rozsahu nařízením GIA dotčené fyzické infrastruktury

Požadujeme se specificky zabývat postavením kritické infrastruktury, zejména pak v případech energetické kritické infrastruktury.

Odůvodnění:

Vedení evidence o kritické infrastruktuře, poskytování přístupu k ní, nebo evidence informací a koordinace stavebních prací souvisejících s kritickou infrastrukturou dopadá na samotný princip nezbytné ochrany prvků kritické infrastruktury. Informace o kritické infrastruktuře mohou být zneužity k provedení kybernetických nebo fyzických útoků na ni, může tak docházet ke vzniku škod, které mohou mít dopady do poskytování základních služeb. Fyzické sdílení prvků kritické infrastruktury s jinými poskytovateli může zásadním způsobem dopadnout do rychlosti opravy kritické infrastruktury ať již po živelních událostech, nehodách nebo útocích, kdy potřebná koordinace zájmů odlišných vlastníků vždy povede ke snížení akceschopnosti zásahu. Nelze na jednu stranu vyžadovat posilování odolnosti prvků kritické infrastruktury v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2022/2557 a zároveň vytvářet potenciální bezpečnostní rizika vyplývající ze sdílení fyzické infrastruktury, proto považujeme za nezbytné, aby byla kritická infrastruktura z povinnosti plnění požadavků nařízení GIA vyloučena.

Sdílení některých informací o kritické infrastruktuře může být proti zájmu státu v oblasti ochrany kritické infrastruktury. Je také případně třeba specificky ošetřit případné přístupy k informacím apod.

Tato připomínka je zásadní.

2. Ke stanovení konkrétních lhůt

Požadujeme minimálně prodloužit konkrétní lhůty (např. § 4 odst. 2, § 7 odst. 1 či § 7 odst. 5), které jsou stanovené provozovatelům fyzické infrastruktury v případech, kdy nařízení GIA stanovuje postup sice jako

bezodkladný, avšak nestanovuje konkrétní lhůty. Nedává smysl lhůtu stanovit bez zbytečného odkladu a zároveň dán pětidenní lhůtu.

Odůvodnění:

Lhůty nastavené v řádu jednotek pracovních dní jsou reálně jen stěží dosažitelné. Jedná se rovněž svojí povahou o restriktivní adaptaci nařízení GIA, které takto konkrétní lhůty nestanovuje, protože zohledňuje náročnost všech těchto postupů na koordinaci, personální a administrativní zajištění u jednotlivých vlastníků fyzické infrastruktury.

Tato připomínka je zásadní.

3. Ke vztahu požadavku nařízení GIA na oprávněnost žádostí

Požadujeme doplnit do adaptačního zákona mechanismus, kterým bude zajištěno, že žádosti o zpřístupnění fyzické infrastruktury budou v souladu s nařízením EP a Rady (EU) 2024/1309 ze dne 29. dubna 2024 o opatřeních ke snížení nákladů na budování gigabitových sítí elektronických komunikací, o změně nařízení (EU) 2015/2120 a o zrušení směrnice 2014/61/EU (nařízení o gigabitové infrastruktuře, dále jen „nařízení GIA“) oprávněné (čl. 3 odst. 1), respektive přiměřené (čl. 5 odst. 2), respektive odůvodněné (čl. 6 odst. 1).

Odůvodnění:

Nařízení GIA v mnoha, zejména výše vyjmenovaných případech, klade na žádosti operátorů o poskytnutí informace/zpřístupnění/koordinace požadavek, aby taková žádost byla odůvodněná (v anglické verzi nařízení GIA *reasonable* či *reasoned*). Odůvodněnost žádostí je jedinou ochranou vlastníka fyzické infrastruktury před případnými obstrukčními či účelovými žádostmi. Vzhledem k tomu, že požadavky na žádost nejsou předmětem sankčních ustanovení, považujeme za minimální řešení promítnutí potřeby důvodných žádostí napřímo do adaptačního zákona.

Tato připomínka je zásadní.

KONKRÉTNÍ PŘIPOMÍNKY

4. K § 3 odst. 1

Požadujeme upřesnit postupy v případě zrušení prvku fyzické infrastruktury, který byl zpřístupněn operátorovi.

Navrhované ustanovení mj. stanoví, že návrh na uzavření smlouvy o přístupu k fyzické infrastruktuře má vymezit vedle dalšího podmínky požadovaného přístupu a návrh práv a povinností smluvních stran týkající se umístění prvku sítě s velmi vysokou kapacitou ve fyzické infrastruktuře. Rádi bychom požádali o doplnění daného ustanovení alespoň o demonstrativní výčet konkrétních podmínek přístupu, resp. práv a povinností smluvních stran v souvislosti s povinností operátorů odstranit případné venkovní telekomunikační vedení, u něhož skončila životnost, případně jeho umístění již není dále potřebné. Alternativně bychom požádali o doplnění důvodové zprávy v tom smyslu, zda návrh smlouvy o přístupu

k fyzické infrastruktuře má vymezit mj. také povinnosti operátora v souvislosti s potřebou odstranit nevyužívané/dožité vedení.

Odůvodnění:

Podle preambule nařízení GIA by operátoři měli v co největší možné míře odstranit prvky své sítě, jako jsou zastaralé kabely a zařízení, a po ukončení smlouvy s účastníkem (zákazníkem) dotčenou oblast uvést do původního stavu. S ohledem na skutečnost, že se v případě smlouvy o přístupu k fyzické infrastruktuře jedná o smlouvu soukromoprávní, rozumíme, že by mělo do značné míry záležet na smluvních stranách, co učiní předmětem smlouvy a jaké podmínky si dojednájí, a že tedy případné podmínky odstranění starého vedení, nebo jeho případné opravy, rekonstrukce, výměny, a podmínky ukončení smluvního vztahu založeného smlouvou o přístupu k fyzické infrastruktuře by tak měly být součástí smlouvy o přístupu v rámci zákonem zmíněného "vymezení podmínek přístupu a práv a povinností smluvních stran".

Z uvedené textace navrhovaného ustanovení ani z důvodové zprávy k předloženému návrhu zákona však jakkoli blíže neplyne, jak budou řešeny právě tyto výše uvedené případy, kdy telekomunikační vedení již technicky dosloužilo a završilo svoji životnost, případně není jeho umístění potřebné z jiných důvodů.

Rádi bychom požádali tedy o doplnění navrhovaného ustanovení zákona o demonstrativní výčet, popř. o doplnění důvodové zprávy ve shora uvedeném smyslu.

V případě, že bude prvek sítě umístěn na zařízení/objektu fyzické infrastruktury, o kterém bude později rozhodnuto jej zrušit/odstranit, jak má provozovatel daného zařízení/objektu fyzické infrastruktury postupovat? Kdo bude hradit náklady na odstranění nebo přemístění daného prvku sítě VHCN? Lze to ošetřit smluvně předem? Vstupuje do rozhodování o umístění nového prvku sítě nějaký (a případně jaký?) časový horizont spojený s (ne)jistotou setrvání stávajícího zařízení/objektu, na němž má být prvek umístěn? Na úrovni zákona by měly být uvedené otázky vyřešeny.

Tato připomínka je zásadní.

5. K § 3 odst. 3

Jak bude nahlíženo na ujednání o výlučném přístupu k fyzické infrastruktuře, sjednaném před nabytím účinnosti tohoto zákona, která jsou však platná a účinná i po nabytí účinnosti tohoto zákona? Stávají se předmětná ujednání o výlučném přístupu k fyzické infrastruktuře automaticky neplatná? Nebo to platí např. jen v případech, kdy chráničky nejsou využívány? Je nutné upřesnit znění § 3 odst. 3 a případně řešit v přechodném ustanovení.

Odůvodnění:

Smluvní ujednání právnických osob, resp. vlastníka fyzické infrastruktury a druhé smluvní strany byla uzavřena před nabytím účinnosti tohoto zákona. Tato ujednání platí i po nabytí účinnosti tohoto zákona a na základě předmětných ujednání není vlastník fyzické infrastruktury oprávněn poskytnout přístup k fyzické infrastruktuře, na kterou se vztahují smluvní ujednání o výlučném přístupu, jinému subjektu. Porušením smluvních ustanovení vzniká vlastníku fyzické infrastruktury povinnost hradit smluvní sankce a náhradu škody.

Tato připomínka je zásadní.

6. K § 4 odst. 1 k aplikaci nařízení GIA ve vztahu k vymezeným polygonům v DTM

Požadujeme dát zákonem skutečně najisto, že informační povinnost ve vztahu k článku 4 nařízení GIA je v plném rozsahu požadavků nařízení GIA naplněna evidencí v DTM, a proto v § 4 odst. 1 požadujeme za slova „2024/1309“ doplnit slovo „pouze“, případně doplnit novým odst. 5: „(5) Jednotné informační místo nebude informace shromažďovat jiným způsobem než způsobem určeným v odstavci 1.“.

Odůvodnění:

Je třeba předejít tomu, aby vlastníci fyzické infrastruktury, kteří plní svoji povinnost evidence v DTM, mohli být oslovováni zároveň i konkrétními žádostmi o poskytnutí minimálních informací.

Tato připomínka je zásadní.

7. K § 4 odst. 2

Předložený návrh znění tohoto odstavce navrhujeme upravit takto:

„(2) Provozovatel sítě a subjekt veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu zpřístupňuje minimální informace a jejich veškeré aktualizace podle čl. 4 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309 jejich zápisem do informačních systémů podle odstavce 1 postupy podle zákona o zeměměřictví, a to bez zbytečného odkladu, ~~nejpozději však do 5 pracovních dnů od okamžiku, kdy mu je informace známa.~~“.

Odůvodnění:

Jestliže se informace o fyzické infrastruktuře poskytují prostřednictvím DTM, a jak se uvádí „jejich zápisem do informačních systémů podle odstavce 1 postupy podle zákona o zeměměřictví, a to bez zbytečného odkladu“, tak nedává smysl v tomto zákoně stanovovat nejzazší lhůtu. Ta není stanovena ani v nařízení GIA, kde je uveden termín „neprodleně“. Proto je navrženo vypustit text „nejpozději však do 5 pracovních dnů od okamžiku, kdy mu je informace známa“.

Tato připomínka je zásadní.

8. K § 6 odst. 1

Podle navrhovaného ustanovení je přílohou žádosti o koordinaci stavebních prací návrh na uzavření smlouvy o koordinaci stavebních prací, který upravuje mj. rozdělení nákladů vyplývajících z koordinace stavebních prací mezi stranami koordinace. Požadujeme doplnit důvodovou zprávu o preferované, dovolené, či naopak nevhodné způsoby či ujednání o rozdělení nákladů vyplývajících z koordinace stavebních prací mezi stranami koordinace.

Odůvodnění:

Pokud jde o rozdělení nákladů vyplývajících z koordinace stavebních prací, nařízení GIA v bodě 37 preambule stanoví, že „žádající operátor by například měl hradit veškeré dodatečné náklady včetně

nákladů způsobených zpožděními a omezit změny původních plánů na minimum“. Nařízení GIA dále v čl. 5 odst. 6 předpokládá, že do 12. listopadu 2025 sdružení BEREK a EK vydají pokyny, které blíže specifikují mj. rozdělení nákladů spojených s koordinací stavebních prací.

Návrh zákona ani důvodová zpráva způsob rozdělení dodatečných nákladů vyplývajících z koordinace stavebních prací mezi oprávněnou osobu a povinnou osobou nijak blíže nerozvádí. Rozumíme, že se v případě smlouvy o koordinaci stavebních prací jedná o smlouvu soukromoprávní, a záleží tedy do značné míry na tom, co si smluvní strany sjednají, samozřejmě v mezích toho, aby byly ceny spravedlivé a přiměřené.

Nicméně považujeme za vhodné, aby alespoň důvodová zpráva byla doplněna o příklady „dobré praxe“ ujednání o rozdělení nákladů spojených s koordinací stavebních prací, resp. o případy, které naopak nebudou považovány za souladné s požadavky nařízení GIA.

Tato připomínka je zásadní.

9. K § 6 odst. 2 a § 7 odst. 8 ve vztahu k vymezení prací omezeného rozsahu

Požadujeme jako stavební práce omezeného rozsahu vymezit v návrhu všechny stavby uvedené v příloze č. 1 k zákonu č. 283/2021 Sb., stavební zákon, tedy stavby, které nejsou povolované podle stavebního zákona.

Požadujeme následující úpravu výše uvedených odstavců:

„§ 6

...

(2) Stavebními pracemi omezeného rozsahu podle čl. 5 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309 jsou stavební práce podle odst. 1 písm. a) bodů 22, 28, 29, 30, 32, 33 a 34 přílohy č. 1 stavebního zákona.

(3) Stavebními pracemi omezeného rozsahu podle čl. 5 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309 jsou dále stavební práce podle odst. 1 písm. a) bodů 6, 10, 11, 12, 23 a 26 a písm. b) až e) přílohy č. 1 stavebního zákona, pokud jsou stavební práce kratší než 50 metrů.

(4) Stavebními pracemi omezeného rozsahu podle čl. 5 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309 jsou dále stavební práce prováděné v souvislosti se zřízením elektrické nebo plynovodní přípojky, připojením prostřednictvím smyčky, prováděním přeložky zařízení přenosové nebo distribuční soustavy nebo přeložky plynárenských zařízení podle jiného právního předpisu^{x)}, pokud stavební práce omezeného rozsahu jsou stavbou kratší než 50 metrů a pokud nejde o stavební práce omezeného rozsahu uvedené v odstavcích 2 a 3.

(5) Stavebními pracemi omezeného rozsahu podle čl. 5 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309 jsou dále stavební práce při mimořádných událostech, na něž se vztahují mimořádné postupy podle hlavy VIII stavebního zákona.

x) zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

Následující odstavce se přečísľují.

a

„§ 7

...

(8) Stavebními pracemi omezeného rozsahu podle čl. 6 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309 jsou stavební práce podle odst. 1 písm. a) bodů 22, 28, 29, 30, 32, 33 a 34 přílohy č. 1 stavebního zákona.

(9) Stavebními pracemi omezeného rozsahu podle čl. 6 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309 jsou dále stavební práce podle odst. 1 písm. a) bodů 6, 10, 11, 12, 23 a 26 a písm. b) až e) přílohy č. 1 stavebního zákona, pokud jsou stavební práce kratší než 50 metrů.

(10) Stavebními pracemi omezeného rozsahu podle čl. 6 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309 jsou dále stavební práce prováděné v souvislosti se zřízením elektrické nebo plynovodní přípojky, připojením prostřednictvím smyčky, prováděním přeložky zařízení přenosové nebo distribuční soustavy nebo přeložky plynárenských zařízení podle jiného právního předpisu^{x)}, pokud stavební práce omezeného rozsahu jsou stavbou kratší než 50 metrů a pokud nejde o stavební práce omezeného rozsahu uvedené v odstavcích 8 a 9.

(11) Stavebními pracemi omezeného rozsahu podle čl. 6 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309 jsou dále stavební práce při mimořádných událostech, na něž se vztahují mimořádné postupy podle hlavy VIII stavebního zákona.

x) zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

Následující odstavce se přečísľují.

Odůvodnění:

Nedává smysl, aby za stavební práce omezeného rozsahu byly považovány práce pouze na některých drobných stavbách vymezených pod uvedenými čísly přílohy č. 1 stavebního zákona, jako jsou například energetické, vodovodní a kanalizační přípojky, a přitom za ně nebyly považovány další druhy drobných staveb jako udržovací práce, různé druhy stavebních úprav, u nichž nepřichází reálně v úvahu využití pro síť VHCN. To by vedlo ke zcela zbytečnému zatěžování jejich stavebníků- Proto požadujeme vyloučit stavby dle návrhu.

Podle nařízení GIA mohou ČS na základě řádně opodstatněných a přiměřených důvodů identifikovat druhy stavebních prací považovaných za práce omezeného rozsahu (z hlediska hodnoty, velikosti nebo trvání), které by mohly být vyňaty z povinnosti koordinovat stavební práce. Domníváme se, že stávající návrh

zákonu identifikuje stavební práce omezeného rozsahu nedostatečně, resp. že by měly být do výčtu tzv. stavebních prací omezeného rozsahu zařazeny i další stavební práce nad rámec drobných staveb podle přílohy č. 1 písm. a) stavebního zákona, u nichž to odůvodňuje jejich zanedbatelný význam, marginální velikost i krátká doba trvání. V případě stavebních prací prováděných na zařízení distribuční soustavy v elektroenergetice (obdobné ale platí i pro odvětví plynárenství) se v zásadě jedná o dva základní druhy prací. První okruh stavebních prací se řadí do obnovy distribuční soustavy jako takové, kdy dochází zpravidla k demontáži dosavadního zastaralého, dožitého zařízení distribuční soustavy a jeho výměně za jiné, nové zařízení či technologii. Stavební práce spojené s obnovou distribuční soustavy jsou plánovány dlouhodobě a realizovány z podnětu samotného provozovatele distribuční soustavy, může se jednat o stavby dlouhodobější povahy a většího rozsahu. Z povahy věci mohou být tyto stavební práce z hlediska jejich potenciálního rozsahu zajímavé i pro operátory.

Druhý okruh stavebních prací jsou tzv. zákaznické stavby, tj. stavby vyvolané z individuálního podnětu konkrétního zákazníka, kde provozovatel distribuční soustavy připojuje jediného žadatele o připojení, tj. jedno odběrné místo. Případně se jedná o stavby na zařízení distribuční soustavy vyvolané potřebou tzv. přeložky. V prvním uvedeném případě se jedná podle našeho názoru o stavby nezajímavé z pohledu koordinace stavebních prací, kdy provozovatel distribuční soustavy má zákonem uloženu povinnost co nejdříve odběrné místo zákazníka k jím provozované distribuční soustavě připojit, tyto stavební práce jsou zadávány jako tzv. stavba na klíč, její realizace následuje co nejdříve po jejím povolení a samotná realizace těchto stavebních prací netrvá často ani jeden pracovní den. Navrhujeme tyto zákaznické stavební práce zařadit mezi tzv. stavební práce omezeného rozsahu, neboť z hlediska jejich omezeného rozsahu, významu, délky trvání nejsou z povahy věci pro telekomunikační operátory významné. Požadujeme tak učinit alespoň ve vztahu ke stavebním pracím realizovaným na vedení na napěťové hladině nízkého napětí, a to alespoň do vzdálenosti 50 m.

Přeložky zařízení distribuční soustavy vyvolané žadatelem navrhujeme zařadit mezi stavební práce omezeného rozsahu, neboť se typicky jedná o kratší úseky a náklady na provedení stavby hradí žadatel.

Členské státy mohou na základě řádně opodstatněných a přiměřených důvodů identifikovat druhy stavebních prací považovaných za práce omezeného rozsahu, pokud jde o hodnotu, velikost nebo trvání, nebo týkajících se vnitrostátní kritické infrastruktury, jakož i mimořádné události nebo důvody národní bezpečnosti, které by odůvodňovaly, že by se na ně nevztahovala povinnost poskytovat minimální informace podle odstavce 1. Odůvodnění, kritéria a podmínky pro uplatnění výjimek na tyto druhy stavebních prací se zveřejní prostřednictvím jednotného informačního místa.

Tato připomínka je zásadní.

10.K § 6 odst. 3, § 7 odst. 9 a § 17 odst. 1

Zároveň uvedené odstavce požadujeme upravit na následující znění:

„§ 6

Koordinace stavebních prací

...

*(3) Ministerstvo ~~obran~~ **průmyslu a obchodu** může **ve spolupráci s Ministerstvem obrany** stanovit druhy stavebních prací, na které subjekt veřejného sektoru vlastní nebo ovládající fyzickou infrastrukturu*

a provozovatel sítě ~~neuplatní~~ může vyloučit použití čl. 5 odst. 2 a 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309 z důvodů obrany nebo bezpečnosti státu, a to postupem podle čl. 5 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309.“

„§ 7

Evidence plánovaných stavebních prací

...

(9) Ministerstvo ~~obran~~ průmyslu a obchodu může ve spolupráci s Ministerstvem obrany stanovit druhy stavebních prací, na které subjekt veřejného sektoru vlastní nebo ovládající fyzickou infrastrukturu a provozovatel sítě ~~neuplatní~~ může vyloučit použití čl. 6 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309 z důvodů obrany nebo bezpečnosti státu, a to postupem podle čl. 6 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309.“

Podle toho je nutné upravit i zmocnění v § 17 odst. 1.

Odůvodnění:

Věcným garantem zákona a nařízení GIA je Ministerstvo průmyslu a obchodu, a proto gesčně stanovování výjimek by mělo určovat Ministerstvo průmyslu a obchodu, a to tak, aby byl zachován smysl a účel nařízení GIA.

Proto by MPO mělo mít právo z titulu své odborné příslušnosti stanovit, které druhy stavebních prací nebudou podléhat uvedeným povinnostem.

Druhá úprava výše uvedených odstavců přesněji definuje z pohledu provozovatelů sítě možnost vyloučení článku 5 odst. 2 a 4, v nichž se jim stanoví povinnost vyhovět všem přiměřeným žádostem operátorů. Požadavek na koordinaci stavebních prací u provozovatelů sítě „uplatňují“ podle těchto ustanovení operátoři, a nikoliv provozovatelé sítě, kteří by měli mít právo vyloučit ve stanovených případech jejich použití. Stejně se to týká i vyloučení článku 6 odst. 1.

Tato připomínka je zásadní.

11.K § 6 odst. 4, § 7 odst. 10 a § 17 odst. 2

Zároveň uvedené odstavce požadujeme upravit na následující znění:

„§ 6

Koordinace stavebních prací

...

(4) Ministerstvo ~~vnitř~~ průmyslu a obchodu může ve spolupráci s Ministerstvem vnitra na návrh příslušného ústředního správního úřadu stanovit druhy stavebních prací, na které subjekt veřejného sektoru vlastní nebo ovládající fyzickou infrastrukturu a provozovatel sítě ~~neuplatní~~ může vyloučit použití čl. 5 odst. 2 a 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309, jde-li o kritickou infrastrukturu, a to postupem podle čl. 5 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309.“

a

„§ 7

Evidence plánovaných stavebních prací

...

(10) Ministerstvo ~~vnitř~~ průmyslu a obchodu může ve spolupráci s Ministerstvem vnitra na návrh příslušného ústředního správního úřadu stanovit druhy stavebních prací, na které subjekt veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu a provozovatel sítě ~~neuplatní~~ může vyloučit použití čl. 6 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309, jde-li o kritickou infrastrukturu, a to postupem podle čl. 5 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309.“.

Podle toho je nutné upravit i zmocnění v § 17 odst. 2.

Odůvodnění:

Věcným garantem zákona a nařízení GIA je Ministerstvo průmyslu a obchodu, a proto gesčně stanovování výjimek by mělo určovat Ministerstvo průmyslu a obchodu, a to tak, aby byl zachován smysl a účel nařízení GIA. Navíc zařazení infrastruktury do kategorie „kritická infrastruktura“ by podle nového návrhu zákona o odolnosti subjektů kritické infrastruktury měl příslušný „ústřední správní úřad“ (pro energetickou infrastrukturu MPO).

Proto by MPO mělo mít právo z titulu své odborné příslušnosti stanovit, které druhy stavebních prací nebudou podléhat uvedeným povinnostem. Vše navíc musí proběhnout na návrh ústředního orgánu, který zná kritickou infrastrukturu v dané oblasti.

Druhá úprava výše uvedených odstavců přesněji definuje z pohledu provozovatelů sítě možnost vyloučení článku 5 odst. 2 a 4, v nichž se jim stanoví povinnost vyhovět všem přiměřeným žádostem operátorů. Požadavek na koordinaci stavebních prací u provozovatelů sítě „uplatňují“ podle těchto ustanovení operátoři, a nikoliv provozovatelé sítě, kteří by měli mít právo vyloučit ve stanovených případech jejich použití. Stejně se to týká i vyloučení článku 6 odst. 1.

Tato připomínka je zásadní.

12.K § 7 a rozsahu evidence plánovaných stavebních prací

Požadujeme upřesnit, jakým způsobem budou plánované stavební práce evidovány v digitálních technických mapách krajů a v zákoně vymezit, že se bude jednat o vymezené polygony, nikoliv přesné průběhy sítí.

Odůvodnění:

Pro pochopení rozsahu a úrovně přesnosti evidovaných plánovaných stavebních prací je třeba znát konkrétní představu o tom, jakým způsobem budou plánované stavební práce konkrétně evidovány. Požadujeme v tomto smyslu doplnit odůvodnění. Vzhledem k tomu, že povinnost evidence dopadá již do fáze, kdy nejsou známy konkrétní průběhy sítí, u kterých budou prováděny stavební práce, jeví se jako nezbytné, aby byly vždy vymezovány jako polygony.

Tato připomínka je zásadní.

13.K § 7 a aktualizace evidence plánovaných stavebních prací

Ve vztahu k připomínce k evidování polygonu plánovaných stavebních prací požadujeme takové zpřesnění uvést i v případě aktualizace informací o plánovaných stavebních pracích.

Odůvodnění:

Žádáme zpřesnit, jakým způsobem bude vyžadována aktualizace předaných dat o plánovaných stavebních pracích. V § 7 odst. 6 je nastíněn způsob aktualizace údajů nejméně jednou za tři roky, resp. pokud nedojde k aktualizaci po třech letech, správce technické digitální mapy kraje informaci z evidence vypustí. Je však třeba upřesnit, že se nepředpokládá, že bude v dané fázi přípravy, například připravené projektové dokumentaci, pro potřeby evidence plánovaných stavebních prací, potřeba zpřesňování na úroveň konkrétního průběhu sítí, které budou předmětem stavebních prací, ale bude dostatečné vedení formou polygonu, který může být dále zpřesňován v rozsahu postupu přípravy.

Tato připomínka je zásadní.

14.K § 7 odst. 1

Uvedený odstavec požadujeme upravit takto:

*„(1) Provozovatel sítě a subjekt veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu zajistí povinnost podle čl. 6 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309 tím, že zapíše minimální informace o plánovaných stavebních pracích, které mají být obsahem digitální technické mapy kraje, do neveřejné části digitální technické mapy kraje³⁾ bez zbytečného odkladu po zahájení přípravy stavby **postupy podle zákona o zeměměřičství**, ~~a to do 5 pracovních dnů ode dne, kdy má informaci k dispozici, nejpozději však 2 měsíce před prvním podáním žádosti o povolení záměru⁵⁾, nebo u staveb a stavebních činností, které nevyžadují povolení záměru, do 1 měsíce před zahájením stavebních prací.~~“*

Odůvodnění:

Na nesplnění povinnosti zapsání informací o stavebních pracích je vázán přestupek v navrhovaném ustanovení § 17a odst. 3 zákona o zeměměřičství. Není možné, aby byla skutková podstata přestupku založena na několika lhůtách, pokud jsou tyto lhůty nejasně stanovené. Viz § 7 odst. 1 – lhůta bude zřejmě porušena, pokud nebude proveden zápis „bez zbytečného odkladu“, „do 5 pracovních dnů“ a „nejpozději však 2 měsíce před...“. Ustanovení je tak minimálně matoucí a jako takové by nemělo být součástí legislativy.

Naše navrhovaná úprava navazuje na připomínku k § 4 odst. 2. Jestliže minimální informace o plánovaných stavebních pracích provozovatel sítě zapíše do DTM, tak by měly být zapsány postupy podle zákona o zeměměřičství bez zbytečného odkladu. Proto nedává smysl v tomto zákoně stanovovat nejzazší lhůtu. Ta není stanovena ani v nařízení GIA, kde je uveden termín „neprodleně“. Proto je navrženo vypustit text „nejpozději však do 5 pracovních dnů od okamžiku, kdy má informaci k dispozici nejpozději však 2 měsíce před prvním podáním žádosti o povolení záměru“.

Současně ve smyslu naší připomínky k § 7 odst. 8, kde požadujeme, aby za stavební práce omezeného rozsahu byly považovány práce prováděné na všech drobných stavbách uvedených v příloze č. 1 stavebního zákona, je z našeho pohledu bezpředmětné stanovovat pro stavby, které nepodléhají povolení stavebního záměru jakékoliv lhůty, protože by tyto stavby neměly podléhat evidenci stavebních prací.

Tato připomínka je zásadní.

15.K § 7 odst. 2

Podle § 7 odst. 2 navrhovaného zákona platí, že při poskytování minimálních informací podle nařízení GIA se rozumí druhem stavebních prací alespoň údaj o tom, zda se jedná o stavební práce podzemní nebo nadzemní. Požadujeme alespoň v důvodové zprávě vysvětlit, jak má být postupováno v případě vybraných stavebních prací, kdy se jedná o kombinaci stavebních prací.

Odůvodnění:

Např. stavební práce, k nimž dochází na zařízení distribuční soustavy v elektroenergetice, mají často kombinovanou podobu, tj. jedná se velmi často o případy, kdy dochází ke stavebním pracím nadzemním i podzemním v rámci jedné stavby. Typicky například v případě stavby venkovního vedení (VN), v rámci které dochází k výkopovým pracím pro základy podpěrných bodů. Požadujeme vysvětlení, alespoň v rámci důvodové zprávy k návrhu zákona, zda se v takovém případě má jednat o stavbu nadzemní či podzemní, resp. jaké informace by měl provozovatel distribuční soustavy v daných obdobných případech do neveřejné části digitální technické mapy kraje zadávat.

Tato připomínka je zásadní.

16.K § 7 odst. 4

Podle ustanovení § 7 odst. 4 navrhovaného zákona má platit vnitrostátní právní úprava, kdy se za zahájení přípravy stavby považuje den, kdy bylo zadáno zpracování dokumentace pro povolení záměru nebo dokumentace pro provádění nebo odstranění stavby. Požadujeme dopracovat důvodovou zprávu o vysvětlení tohoto ustanovení.

Odůvodnění:

Uvedené ustanovení není adaptačním ustanovením a je ryze vnitrostátní právní úpravou, přičemž pojem „zahájení přípravy stavby“ není předpisy stavebního práva zaveden. Stavební zákon naproti tomu používá pojmy „zahájení provádění záměru“ a „zahájení stavby“, přičemž rovněž stavební zákon ani jeden z těchto pojmů blíže nedefinuje a vymezení jejich obsahu je tedy ponecháno spíše na judikatuře soudů. Podle našeho názoru je oním „zahájením přípravy stavby“ pro účely sledované adaptačním zákonem věcně spíše okamžik, kdy je zájmové území vloženo do geoportálu, tj. je zveřejněna informace o plánované stavební činnosti. Rádi bychom tedy požádali alespoň o bližší zdůvodnění toho, proč je okamžik „zahájení přípravy stavby“ vázán na okamžik zadání zpracování dokumentace pro povolení záměru.

Tato připomínka je zásadní.

17.K § 7 odst. 5

Požadujeme upravit následovně:

„(5) Provozovatel sítě a subjekt veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu aktualizuje údaje o plánovaných stavebních pracích zapsané v digitální technické mapě kraje bez zbytečného odkladu **postupy podle zákona o zeměměřičství**, ~~nejpozději do 5 pracovních dnů po jejich změně. Jako poslední aktualizaci zapíše údaj o zahájení užívání stavby.~~“.

Odůvodnění:

Ve smyslu našich připomínek k § 4 odst. 2 a k § 7 odst. 1 navrhujeme sjednotit znění těchto odstavců řešících problematiku lhůty pro poskytnutí, zápis nebo aktualizaci stanovených údajů s odkazem na znění nařízení GIA.

Stanovení lhůty nad rámec nařízení GIA považujeme za zbytečné.

Navrhujeme odstranění poslední věty, jelikož plánovaná stavba může být ukončena nejenom užíváním, ale i upuštěním od realizace. Informace o zahájení užívání stavby v rámci evidence plánovaných staveb má pro stavebníky hledající možnosti koordinace staveb malou hodnotu, zde je již stavební činnost dávno ukončena. Již ve chvíli ukončení realizace stavby, což je dřívější krok před zahájením užívání, by měla být plánovaná stavba v evidenci ukončena.

Tato připomínka je zásadní.

18.K § 10

Navrhujeme doplnit omezení výjimky na rozhodování podle památkového zákona na případy, kdy je vyžadována EIA a na souhlasy vlastníků DTI s činnostmi v ochranných pásmech.

Navrhujeme § 10 doplnit o následující odst. 3.:

„Stavební práce uvedené v § 10 odst. 1 však nadále mohou vyžadovat rozhodnutí orgánu státní památkové péče podle památkového zákona, stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí a souhlasy vlastníků technické a dopravní infrastruktury s činnostmi v ochranných pásmech technické a dopravní infrastruktury podle jiných právních předpisů.“

Odůvodnění:

Uvedený seznam výjimek dle nařízení GIA vylučuje aplikaci jakéhokoliv povolenacího řízení, nicméně z pohledu památkové péče, environmentálních zájmů a zájmů na ochraně technické a dopravní infrastruktury je třeba, aby u staveb, které se nepovolují z pohledu stavebního zákona, byla zachována ochrana výše uvedených zájmů.

Tato připomínka je zásadní.

19.K § 12 a působnosti Úřadu

Požadujeme doplnit jako povinnost, aby si Úřad v případě, že rozhoduje spor, který se týká energetické infrastruktury, vždy vyžádal závazné stanovisko Energetického regulačního úřadu.

Za stávající odstavec 6 navrhujeme doplnit následující nové odstavce:

„(7) V případě rozhodování sporu o přístup k fyzické infrastruktuře, sporu o průzkum na místě, o sporu o koordinaci stavebních prací a sporu o přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, týkajících se oblasti přepravy, přenosu nebo distribuce plynu nebo elektrické energie a rozvodu tepelné energie si Úřad vyžádá závazné stanovisko⁷⁾ od Energetického regulačního úřadu.

(8) Energetický regulační úřad v závazném stanovisku uvede, zda souhlasí nebo nesouhlasí s uzavřením smlouvy, která je předmětem sporu, podmínkami požadovaného přístupu k fyzické infrastruktuře nebo koordinace stavebních prací a cenou za přístup k fyzické infrastruktuře nebo rozdělením nákladů při koordinaci stavebních prací. Energetický regulační úřad své závazné stanovisko řádně odůvodní.

(9) Energetický regulační úřad při zpracování závazného stanoviska bere v úvahu zákonné povinnosti provozovatele dotčené fyzické infrastruktury a svůj regulační přístup k této fyzické infrastruktuře.

(10) Energetický regulační úřad vydá závazné stanovisko k předmětu sporného řízení do 30 dnů ode dne doručení žádosti Úřadu o toto závazné stanovisko. Součástí žádosti jsou veškeré podklady, které má Úřad k dispozici ke sporu, ke kterému požaduje závazné stanovisko. Ode dne doručení žádosti o závazné stanovisko do jeho doručení Úřadu lhůty podle odstavce 5 neběží.“

Odůvodnění:

Považujeme za zásadní, aby bylo zajištěno, že budou v případě řešení sporů objektivně chráněny i zájmy na fyzické infrastruktuře, která má být zpřístupňovaná nebo s níž souvisejí plánované stavební práce. Zejména v oblasti energetiky je nezbytné, aby byly zohledňovány i technické a provozní aspekty energetické infrastruktury. Podřazení řešení sporů pod Úřad nedává dostatečnou jistotu, že budou zájmy na energetické infrastruktuře chráněny dostatečně proto, že z povahy Úřadu a vymezení jeho působnosti v § 108 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, nevyplývá, že by disponoval kompetencemi k ochraně zájmů na energetické infrastruktuře. Zároveň Úřad ani nedisponuje potřebným personálním ani odborným zázemím. Považujeme proto za nezbytné, obdobně jako platí v zákoně č. 194/2017 Sb., umožnit, aby se ERÚ mohl vždy vyjádřit v rámci řešeného sporu a mohl chránit zájmy na ochraně energetické infrastruktury.

Vzhledem k tomu, že ČTÚ je regulačním orgánem pouze pro oblast telekomunikací, je nezbytné, aby si v případě sporů pro fyzickou infrastrukturu z oblasti přepravy, přenosu nebo distribuce plynu nebo elektrické energie a rozvodu tepelné energie ČTÚ vyžádal závazné stanovisko od Energetického regulačního úřadu, protože provozovatelé uvedené infrastruktury podléhají regulaci tohoto úřadu. Případná jednostranná rozhodnutí ČTÚ ve prospěch operátora by mohla mít negativní dopad na náklady provozovatelů této energetické infrastruktury.

Z tohoto důvodu navrhujeme doplnění tohoto paragrafu o stávající znění odstavců 6 až 9 § 17 zákona č. 194/2017 Sb.

Tato připomínka je zásadní.

20.K § 13 odst. 2 písm. b) a odst. 3 písm. a)

Navrhujeme vypustit uvedené povinnosti ze seznamu přestupků.

Odůvodnění:

Uvedené povinnosti mají čistě informační charakter a nikterak neovlivňují regulaci podnikatelského prostředí, a proto nesplnění uvedené povinnosti by nemělo mít za následek spáchání přestupku s nemalou sankcí.

Tato připomínka je zásadní.

21.K § 13 odst. 5 a výši sankcí

Nesouhlasíme s nastavením výše sankcí a žádáme jejich úpravu. V případě písm. a) požadujeme snížení na 200 000 Kč a zároveň dle předchozí připomínky vyškrtnutí možnosti sankce, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. b) a odstavce 3 písm. a).

Hodnotu v písm. b) navrhujeme snížit na 5 000 000 Kč a v případě prokázání nezbytnosti vymezení s využitím podílu z čistého obrátu u písm. b) požadujeme snížení podílu z čistého obrátu na 0,1 %.

Odůvodnění:

Navržené sankce nejsou ve smyslu čl. 15 nařízení GIA přiměřené. Například pokuta podle písm. a) ve výši 2 000 000 Kč za neinformování Úřadu o uzavření dohody je sankcí naprosto nepřiměřenou, zde je nutné tuto možnost udělení sankce zcela vypustit.

Rovněž pokuta ve výši 5 % z obrátu je absolutně nepřiměřená. Ve vztahu k výše intenzity přestupků podle písm. a) navrhujeme snížení hodnoty pokuty na 200 000 Kč, což je hodnota, která intenzitě přestupku odpovídá (a rovněž hodnota použitá v zákoně č. 194/2017 Sb.). V případě prokázané nezbytnosti stanovení výše sankce v podobě podílu z čistého obrátu se odkazujeme na zákon o odolnosti subjektů kritické infrastruktury, který je v Poslanecké sněmovně Parlamentu a který je celospolečenskou závažností přestupků ve vztahu k dopadu do celého hospodářství daleko závažnějším předpisem než zákon o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou, přesto žádná z hodnot výše podílů nedosahuje hodnot tohoto návrhu. Naopak výši finančního vyjádření pokuty ve snížené hodnotě 5 000 000 Kč a menší intenzitě celospolečenské újmy vyplývající z neaplikace nařízení GIA odpovídají podíly z čistého obrátu spíše výši 0,1 %.

Tato připomínka je zásadní.

22.K § 16

Žádáme doplnit přechodné ustanovení v smyslu, že čl. 7 odst. 4 nařízení GIA se neuplatní na žádosti o povolení staveb podaných do 2 měsíců od vstupu nařízení GIA v účinnost anebo od spuštění možnosti provést zápis připravované stavby do evidence, podle toho, co nastane později.

Odůvodnění:

Ustanovení čl. 7 odst. 4 umožňuje orgánům zamítnout žádost o povolení, pokud nebyla stavba zapsána v evidenci připravovaných staveb. Nicméně pro připravované stavby platí lhůta zapsat je do evidence nejméně 2 měsíce před datem podání žádosti o povolení. Máme za to, že připravované stavby, které jsou v pokročilé fázi přípravy v době vstupu nařízení GIA v účinnost či spuštění evidenčního systému, tj. méně než dva měsíce před žádostí o povolení, by neměly být sankcionovány zamítnutím žádosti o povolení, pokud v evidenci nebudou zapsány. Zabrání se tím nesmyslným zamítnutím žádostí a zajistí hladší přechod do nové úpravy.

Tato připomínka je zásadní.

23.K § 16 bodu 6

Požadujeme prodloužit lhůtu na zápis plánovaných stavebních prací do evidence z 6 na 10 měsíců.

Odůvodnění:

Lhůta 6 měsíců je v případě celorepublikových vlastníků fyzické infrastruktury naprosto nedostatečná, je třeba připravit stávající systémy provozovatelů, doplnit nová požadovaná data a především tato data v rámci jednotlivých provozovatelů shromáždit.

Tato připomínka je zásadní.

24.K § 16 bodu 6

Podle § 16 bod 6 návrhu zákona je jedním z přechodných ustanovení uložena povinnost provozovateli infrastruktury zapsat do evidence plánovaných stavebních prací veškeré plánované stavební práce, jejichž přípravu zahájili a dosud nedokončili, a to ve lhůtě do 6 měsíců od nabytí účinnosti adaptačního zákona, pokud tyto stavební práce již dříve nezapsali jako připravované stavby infrastruktury do evidence připravovaných staveb infrastruktury podle dosavadního zákona.

Požadujeme, aby byla v případech, kdy se stavba nepovoluje a jejíž fyzická realizace byla zahájena před 31. srpnem 2026, byla vyňata z povinnosti koordinace.

Odůvodnění:

Uvedené přechodné ustanovení je národní právní úpravou, jeho promítnutí do navrhovaného zákona není adaptačním ustanovením. Považujeme dané ustanovení za důležité, resp. jeho dopady mohou být významné. Chápeme, že cílem je, aby v daném informačním systému byly zahrnuty všechny plánované stavební práce na fyzické infrastrukturu tak, aby bylo možné naplnit jeden z hlavních cílů sledovaných nařízením GIA. Nicméně bychom rádi upozornili, že dané ustanovení může při jeho praktické aplikaci vyvolávat řadu obtíží a problémů, neboť u již rozpracovaných staveb, které by byly následně po nabytí

účinnosti adaptačního zákona reportovány do neveřejné části digitální technické mapy kraje, není přípoř již v řadě případů technicky možná, vzájemná koordinace stavebních prací může být často z časových důvodů fakticky neřešitelná, bude docházet k časovému prodloužení při budování staveb, prodloužení doby trvání stavebních prací, navýšení s tím souvisejících nákladů na stavební práce. Požadavkem nařízení GIA naproti tomu je, aby se jednalo o koordinaci účinnou, která napomáhá snížení nákladů a eliminuje zpoždění, jakož i narušení budování, které může být způsobeno problémy na místě. Požadujeme tedy, aby navrhované přechodné ustanovení bylo doplněno rovněž o výjimku, pro stavby, které se nepovolují (jelikož na ty ostatní se vztahuje měsíční lhůta před podáním žádosti o povolení záměru podle GIA), a které budou zahájeny před 31. srpnem 2026.

Tato připomínka je zásadní.

25.K důvodové zprávě

V důvodové zprávě žádáme opravit/vysvětlit větu v bodě 1., s. 2: „*Směrnice 2014/61/EU (BCRD), ...*“.

Odůvodnění:

Věta nedává smysl, neboť začíná odkazem na BCRD, ke které dále není vztažena žádná další informace ve větě. Ve větě je jen popsán implementační z. č. 194/2017 Sb.

26.K důvodové zprávě

Žádáme v důvodové zprávě dostatečně vyjasnit termín „*omezení vlastnických práv třetích osob*“, se kterým důvodová zpráva pracuje s odkazem na relevantní ustanovení zákona.

Odůvodnění:

V důvodové zprávě, v bodě 10. se uvádí (cit., zvýraznění doplněno) „*Při budování sítí elektronických komunikací nebo přiřazených zařízení může být za účelem ochrany obecných zájmů nezbytná řada různých povolení. Ty se mohou týkat výkopů, stavebního povolení, územního plánu, povolení z hlediska životního prostředí a jiných povolení, jakož i omezení vlastnických práv třetích osob.*“. Dále je obrát „*omezení vlastnických práv třetích osob*“ použit ještě několikrát, nebyl však nalezen jeho explicitní popis či vysvětlení, natožpak odůvodnění, proč k těmto omezením má dojít, za jakých podmínek a v jakém rozsahu vč. odkazu na všechna příslušná ustanovení návrhu.

Současně, v bodě 13 preambule nařízení GIA je uvedeno (cit., zvýraznění doplněno) „*Toto nařízení by se proto mělo použít nejen na operátory, ale i na vlastníky nebo držitele práv na užívání rozsáhlé a všudypřítomné fyzické infrastruktury vhodné pro uložení prvků sítí elektronických komunikací, mezi něž patří např. fyzické sítě pro poskytování elektřiny, plynu, vody a kanalizace a odvodňovacích systémů, vytápění a dopravních služeb. V případě držitelů práv to nemění žádná majetková práva třetích osob ani neomezuje výkon těchto práv.*“. Zde je vidět jistý rozpor a jeho vysvětlení by bylo rovněž vhodné do důvodové zprávy doplnit. Přičemž je zvláštní, že nařízení GIA se vymezuje vůči dotčení jakýchkoliv majetkových práv, zatímco předložený návrh odkazuje na vlastnická práva.

Tato připomínka je zásadní.